

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

30 JANUARI 1962.

WETSONTWERP

tot wijziging van het Wetboek
der met het zegel gelijkgestelde taxes.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER EECKMAN.

DAMES EN HEREN,

Het wetsontwerp dat aan uw goedkeuring wordt voor-
gelegd heeft tot doel aan de Minister van Financiën de
nodige middelen te bezorgen om de verkopen van goederen
gedaan zonder faktuur en zonder betaling van de over-
drachtstaxe, doeltreffend te kunnen bestrijden.

De verkopen zonder faktuur zijn moeilijk te achterhalen,
want om het bedrog te ontdekken kunnen de met de controle
belaste ambtenaren meestal alleen steunen op de gegevens
van de hen vertoonde boekhoudingen. In geval van ontdui-
king van de verschuldigde taxes heeft de administratie
praktisch alleen verhaal tegen de verkopers en niet tegen
de kopers om de eenvoudige reden dat deze laatste
niet gekend zijn, vermits in het geval dat ons bezig houdt
er geen verkoopsfakturen opgemaakt werden.

Om het Bestuur der Registratie en Domeinen in staat
te stellen de overdrachten van goederen van dichtbij te

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Martel.

A. — Leden: de heren De Saeger, De Staercke, Eeckman, Fimmers,
Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisis, Saint-Remy, Scheyven. —
Boeykens, Boutet, Cools, Denis, De Sweemer, Detiège, Gelders, Lamers,
Nazé, Paque (Simon). — De Clercq, Grootjans.

B. — Plaatsvervangers: de heren Discry, Eyskens, Gillès de Pélichy,
Herbiet, Posson, Van den Daele. — Bary, Sebrechts, Toubeau, Van
Acker (Frank), Vercauteren. — Piron.

Zie:

198 (1961-1962):

- N° 1: Wetsontwerp.
- N° 2: Amendement.

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

30 JANVIER 1962.

PROJET DE LOI

modifiant le Code des taxes
assimilées au timbre.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)
PAR M. EECKMAN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi qui est soumis à votre approbation tend
à fournir au Ministre des Finances les moyens néces-
saires, en vue de pouvoir combattre efficacement les ventes
de marchandises sans facture et sans paiement de la taxe
de transmission.

Les ventes sans facture sont difficiles à déceler car, le
plus souvent, les agents chargés du contrôle ne peuvent ta-
bler, pour découvrir les fraudes, que sur les données des
comptabilités qui leur sont présentées. En cas de fraude des
taxes dues, l'administration n'a pratiquement d'action que
contre les vendeurs et non contre les acheteurs, pour la
simple raison que ces derniers ne sont pas connus, puisque,
dans le cas qui nous occupe, aucune facture de vente n'a
été établie.

Afin de permettre à l'administration de l'Enregistrement
et des Domaines de suivre de près les ventes de

(1) Composition de la Commission:

Président: M. Martel.

A. — Membres: MM. De Saeger, De Staercke, Eeckman, Fimmers,
Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisis, Saint-Remy, Scheyven. —
Boeykens, Boutet, Cools, Denis, De Sweemer, Detiège, Gelders, Lamers,
Nazé, Paque (Simon). — De Clercq, Grootjans.

B. — Suppléants: MM. Discry, Eyskens, Gillès de Pélichy, Herbiet,
Posson, Van den Daele. — Bary, Sebrechts, Toubeau, Van Acker
(Frank), Vercauteren. — Piron.

Voir:

198 (1961-1962):

- N° 1: Projet de loi.
- N° 2: Amendement.

kunnen volgen en de kwijtingen van de zegeltaxen te kunnen nagaan, wordt er in het ontwerp n° 198 de controle op het vervoer gevraagd.

* * *

Uiteenzetting van de heer Minister.

Het wetsontwerp strekt er toe het fiscaal bedrog inzake overdrachtstaxe op te sporen. Om het nagestreefte doel te bereiken ziet de Minister slechts één middel namelijk een reglementering in te stellen waardoor de controle op de weg mogelijk wordt. Het is echter duidelijk dat de in het ontwerp vervatte maatregelen niet automatisch een einde zullen maken aan het bedrog. Deze reglementering zal trouwens in het begin slechts op enkele door de Koning aan te wijzen koopwaren van toepassing zijn. Zo ligt het in de bedoeling van de Regering aan te vangen met de controle van het vervoer over de weg van textiel- en lederwaren.

De controle op het vervoer is om diverse redenen een noodzakelijkheid geworden. Een eerste reden is dat het verkopen zonder faktuur schade berokkent aan de Staat : de overdrachtstaxe of faktuurtaxe wordt niet betaald. Dit bedrog heeft tevens tot gevolg dat er eveneens fraude plaats heeft op het vlak van de rechtstreekse belastingen. Ingevolge de verkopen zonder faktuur komt men immers voor onvolledige zakencijfers te staan.

Het verkopen van goederen zonder faktuur schaadt in de tweede plaats ernstig de belangen van degenen die hun fiscale verplichtingen stipt naleven. De ontduiking stelt immers de verkoper in de mogelijkheid de zonder betaling van de verschuldigde taxe aangeschafte goederen onder de normale prijs, ja soms zelfs onder de kostprijs van de concurrentie te verkopen.

Tenslotte is de bestrijding van dergelijke fraude wenselijk, zo men uiteindelijk het behoud van het systeem van de forfaitaire belasting in de grote categorieën van ambachten en neringen aanvaardbaar wil maken. De kritiek die terzake wordt naar voren gebracht geldt niet zozeer het forfaitair bepalen van het winstcijfer als dusdanig; zij geldt eerder het feit dat het forfait wordt ontwricht omdat een gedeelte van de winst niet is gekend. De voorstanders van het behoud van de forfaitaire belasting hebben er derhalve alle belang bij dat de fraude doelmatig wordt bestreden.

Krachtens de wet van 1 augustus 1960 zijn de vervoerders voor rekening van derden thans reeds ertoe gehouden een vervoerdocument op te stellen dat gelijkaardig is aan het stuk dat ingevolge dit ontwerp zal moeten worden gebruikt. Het enig verschil met het vroeger door de wet van augustus 1960 bedoelde document zal er in bestaan dat het vervoerdocument voortaan zal dienen genummerd te zijn.

In de praktijk zal de nieuwe reglementering dus enkel tot gevolg hebben de verplichting tot aantekening van het vervoer uit te breiden tot de personen die vervoer voor eigen rekening verrichten. Te noteren dat vele goed georganiseerde firma's thans reeds gebruik maken van aantekeningboekjes. Wat er ook van zij deze formaliteiten kunnen moeilijk storend worden genoemd.

De Regering zal er eveneens voor zorgen dat elke willekeur bij de controle wordt uitgeschakeld. Het ontwerp voorziet dan ook niet in een uitbreiding van de controlemaatregelen. Het controleapparaat zal trouwens alleen dan worden ingezet, wanneer er vermoedens van fraude aanwezig zijn.

* * *

Algemene bespreking.

Een lid vraagt waarom er in de Franse tekst van artikel 1, § 2 van artikel 46-2 sprake is van « les agents désignés par le Roi » terwijl in de Nederlandse tekst wordt

marchandises et de vérifier le paiement des taxes de timbre, le projet n° 198 demande le contrôle des transports.

* * *

Exposé de M. le Ministre.

Le projet de loi tend à déceler la fraude fiscale en matière de taxe de transmission. Pour atteindre ce but le Ministre n'a qu'un seul moyen notamment l'instauration d'une réglementation permettant le contrôle des transports routiers. Il est toutefois évident que les mesures prévues par le projet ne mettront pas automatiquement un terme à la fraude. Au début, cette réglementation ne s'appliquera d'ailleurs qu'à quelques marchandises à déterminer par le Roi. Aussi le Gouvernement compte-t-il instaurer d'abord le contrôle des transports par route de produits textiles et d'articles de maroquinerie.

Pour diverses raisons, le contrôle des transports est devenu une nécessité. Une première raison est que la vente sans facture est préjudiciable à l'Etat : la taxe de transmission ou la taxe de facture n'est pas payée. Cette fraude entraîne en outre une fraude en matière de contributions directes. Du fait des ventes sans facture on se trouve en effet devant des chiffres d'affaires incomplets.

En second lieu, la vente de marchandises sans facture nuit sérieusement aux intérêts de ceux qui observent strictement leurs obligations fiscales. La fraude permet en effet au vendeur de vendre les marchandises achetées sans paiement de la taxe due, en dessous du prix normal, souvent même en dessous du prix de revient de la concurrence.

Enfin, la lutte contre une telle fraude est souhaitable, si l'on veut maintenir le système de taxation forfaitaire dans les grandes catégories des métiers et négoce. Les critiques formulées à ce sujet ne visent pas tant la fixation forfaitaire du bénéfice comme tel, mais plutôt le fait que le forfait est faussé parce qu'une partie des bénéfices n'est pas connue. Les partisans du maintien de la taxe forfaitaire ont dès lors tout intérêt à voir combattre efficacement la fraude.

Aux termes de la loi du 1er août 1960, les transporteurs pour le compte de tiers sont déjà actuellement tenus d'établir un document de transport analogue à celui dont il y aura lieu de faire usage en vertu du présent projet. Le nouveau document de transport ne différera du précédent, visé par la loi d'août 1960, que parce que dorénavant il devra être numéroté.

Dans la pratique, la nouvelle réglementation aura uniquement pour effet d'étendre l'obligation d'enregistrement du transport aux personnes qui effectuent des transports pour compte propre. Notons que beaucoup de firmes bien organisées utilisent déjà maintenant des carnets d'enregistrement. Quoi qu'il en soit, il est difficile de qualifier ces formalités de vexatoires.

Le gouvernement veillera à empêcher tout arbitraire dans le contrôle. Aussi, le projet ne prévoit-il pas une extension des mesures de contrôle. Il ne sera d'ailleurs recouru aux dispositifs de contrôle que s'il y a présomption de fraude.

* * *

Discussion générale.

Un membre demande pourquoi le texte français de l'article premier, § 2, de l'article 46-2 parle des « agents désignés par le Roi », tandis que dans le texte néerlandais

gesproken van « De door de Koning aangewezen *ambtenaren en beambten* »?

— In hetzelfde lid wordt verder gesproken van de « motorvoertuigen die dienen tot het vervoer over de weg ». Zo het waar is dat, zoals de gebruikte terminologie het laat veronderstellen, het ontwerp eveneens van toepassing zal zijn op personenwagens, zal de toestand, volgens het geachte lid ingewikkeld worden. De personen die goedere in hun personenwagen vervoeren zullen om aan de controle te ontsnappen als argument inroepen dat de door hen vervoerde zaken niet dienen om te worden verkocht.

— Tenslotte vraagt het lid zich af of de buitenlandse voerders die in België voor rekening van Belgische firma's vervoer over de weg verrichten eveneens aan de controle zullen worden onderworpen.

— De heer Minister van Financiën antwoordt dat :

— De in de Nederlandse tekst gebruikte uitdrukking « ambtenaren en beambten », welke in de Franse tekst eenvoudig « agents » worden genoemd, vanwege de Raad van State geen opmerking heeft uitgelokt.

— De uitdrukking « motorvoertuigen die dienen tot het vervoer over de weg » wijst er ondubbelzinnig op dat hierdoor ook de personenwagens worden bedoeld. Dit zal de zaak echter niet ingewikkelder maken, vermits men alleen bij wijze van steekproef tot controle zal overgaan.

Tenslotte verklaart de Minister dat alle vervoer in België, dus ook het vervoer dat door buitenlandse voerders, zal worden verricht aan de door het onderhavig ontwerp voorziene controlemaatregelen zal worden onderworpen.

Een lid is het volledig eens met de door de Minister aangehaalde redenen volgens welke het wenselijk is dat aan het bestuur der Registratie en Domeinen de nuttige gegevens voor de controle worden verschaft. Voor de technische uitvoering ervan schrikt hij echter terug. Tal van voorzorgsmaatregelen zullen immers nodig blijken te zijn, zo men een efficiënte controle mogelijk wil maken. Om te vermijden dat de voerders bvb. verschillende boekjes zouden gebruiken, zal zijn inziens de administratie van de overdrachtstaxe het model van het vervoerdocument moeten bepalen. Deze documenten zullen ook vooraf moeten worden geparafeerd en genummerd. Deze voorzorgsmaatregelen lijken hem allernoodzakelijkst zonietsal het ontwerp onmogelijk het verhoopte resultaat kunnen bereiken.

De heer Minister van Financiën herhaalt dat inzake vervoer voor rekening van derden thans reeds een model van vervoerdocument bestaat. Dit stuk zal aangepast worden om te dienen inzake overdrachtstaxe. Het document zal genummerd zijn.

Ten einde elk bedrog terzake te vermijden zou men deze documenten desnoods door de aangenomen drukkers kunnen laten drukken.

Een ander lid geeft als zijn mening te kennen dat de tendens van het huidige ontwerp hem afschrikt. De bevoegdheden welke het aan de Minister van Financiën verleent lijken hem buitensporig. Zo kan de Minister eens het ontwerp gestemd naar goeddunken beslissen dat deze of geen sector niet onder toepassing van de wet zal vallen.

Tegen het ontwerp kan een tweede opmerking worden geformuleerd, namelijk dat het onvoorziene verwikkelingen met zich kan brengen. Verder vraagt hij zich af welke bewijzen de Administratie zal kunnen aanhalen tegen diegene die een klein aantal waren in zijn personenwagen vervoert en die beweert dat ze tot eigen gebruik dienen. Er is steeds een grens welke men niet ongestraft mag overschrijden. Tenslotte vraagt hij zich af welke regels in het buiten-

dais on lit : « De door de Koning aangewezen *ambtenaren en beambten* »?

— Au même alinéa, il est question de « véhicules à moteur servant à des transports par route ». Si, comme la terminologie employée le laisse supposer, le projet s'applique également aux voitures automobiles, la situation se compliquera d'après l'honorable membre. Les personnes qui transportent des marchandises dans leurs voitures automobiles feront valoir, pour échapper au contrôle, que les objets qu'ils transportent ne sont pas destinés à la vente.

— Enfin, le membre se demande si les transporteurs étrangers qui effectuent des transports par route en Belgique, pour le compte de firmes belges, seront également soumis au contrôle.

— Le Ministre des Finances répond :

— L'emploi, dans le texte néerlandais, de l'expression « ambtenaren en beambten », appelés simplement « agents » dans le texte français n'a pas fait l'objet d'une observation de la part du Conseil d'Etat.

— L'expression « véhicules à moteur servant à des transports par route » indique d'une manière non équivoque que les voitures automobiles sont également visées. Ceci n'entraînera pas de complications, étant donné qu'il ne sera procédé au contrôle que par voie de sondage.

— Enfin, le Ministre déclare que tous les transports en Belgique, et par conséquent également les transports effectués par des transporteurs étrangers, seront soumis aux mesures de contrôle prévues par le présent projet.

Un membre est entièrement d'accord avec le Ministre au sujet de l'opportunité de fournir à l'administration de l'Enregistrement et des Domaines les éléments de contrôle utiles. Mais il s'inquiète des modalités d'exécution. En effet, de nombreuses précautions seront nécessaires si l'on désire arriver à un contrôle efficace. Pour éviter que les transporteurs n'utilisent par exemple des carnets différents, l'administration de la taxe de transmission devra, à son avis, déterminer le modèle du document de transport. Ces documents devront être paraphés et numérotés au préalable. Ces mesures de précaution lui paraissent absolument nécessaires, à défaut de quoi le projet ne pourra en aucun cas donner le résultat escompté.

Le Ministre des Finances répète qu'en matière de transports pour compte de tiers il existe déjà actuellement un modèle de document de transport. Ce document sera adapté en vue de son usage en matière de taxe de transmission, et il sera numéroté.

Afin d'éviter toute fraude en la matière, l'impression de ces documents pourrait éventuellement être confiée aux imprimeurs agréés.

Un autre membre dit que la portée du présent projet l'effraie. Les pouvoirs qu'il accorde au Ministre des Finances lui semblent excessifs. Ainsi, une fois voté le projet, le Ministre pourra décider arbitrairement que tel ou tel secteur ne tombera pas sous l'application de la loi.

Une deuxième critique que l'on peut formuler contre le projet est que celui-ci peut entraîner des complications imprévues. D'autre part, il se demande quelles preuves l'administration pourra invoquer contre celui qui, transportant une petite quantité de marchandises dans sa voiture, prétendra qu'elles sont destinées à son propre usage. Il y a toujours une limite qui ne peut pas être franchie impunément. Enfin, il se demande quelles sont les règles

land worden toegepast inzake de controle op het vervoer voor eigen rekening en welke de resultaten zijn die er werden bereikt.

In zijn antwoord wijst de heer Minister van Financiën er vooreerst op dat in Nederland een strenge controle wordt uitgeoefend op het vervoer voor eigen rekening. Ook in Frankrijk gaat het recht tot controle terzake zeer ver.

Wat nu de door het lid gemaakte verwijten betreft, deze zijn volgens de heer Minister enigszins in strijd met elkander. Het lid waarschuwt enerzijds voor de verwikkelingen en anderzijds vindt hij het verkeerd dat de controle kan worden beperkt tot het vervoer van bepaalde koopwaren. Deze eventuele beperkingen opheffen zou echter nog meer verwikkelingen met zich brengen.

Trouwens men mag niet uit het oog verliezen dat de Minister bij de keuze van het al of niet onder toepassing vallen van de wet, gebonden is door het criterium van het « voldoende belang voor de controle van de overdrachts-taxe ». Het is trouwens op basis van dit criterium dat werd beslist de controle van het vervoer van textiel en lederwaren eerst aan de beurt te laten komen.

Onnodig te zeggen dat het ontwerp niet tot doel heeft de controle mogelijk te maken van eventueel in een personenwagen minieme hoeveelheden vervoerde goederen.

Tenslotte wijst hij erop dat de ter zake geraadpleegde betrokken beroepsfederaties, ofschoon zij zeer sceptisch waren wat het eindresultaat betrof, tegen de voorgestelde reglementering als dusdanig geen enkel fundamenteel bezwaar hebben gemaakt.

Een lid vraagt dat men in de mate van het mogelijke een systeem zou bedenken waarbij het administratief werk van de ondernemingen tot een minimum zou worden herleid.

De Minister is het hiermede volledig eens. Trouwens § 4 van het nieuwe artikel 46/2 bepaalt dat in bijzondere gevallen ontheffing kan worden verleend van de verplichting om het in § 1 bedoelde bescheid op te stellen. De tekst is dus ruim genoeg opgevat om de Minister toe te laten de ondernemingen die thans reeds een systeem gebruiken dat voldoende waarborgen biedt, vrij te stellen van de naleving van overbodige formaliteiten.

Een ander lid laat opmerken dat in de memorie van Toelichting wordt gezegd dat artikel 44, lid 1, van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes enkel voor het vervoer per spoor van nut is. Een reglementering is echter nodig voor het vervoer over de weg.

Hoe staat het echter met de controle van de betaling der overdrachtstaxe verschuldigd op goederen die door de lucht of door de nationale maatschappij der Belgische buurtspoorwegen worden vervoerd?

Een tweede vraag heeft betrekking op het personeel welke met de controle zal worden belast. Beschikt men over voldoende personeel? En welke veiligheidsmaatregelen denkt de administratie te zullen moeten treffen?

De Minister verklaart dat de officiële transportorganisaties onderworpen zijn aan een systeem welke volkomen doelmatig is.

Wat nu het personeel betreft dient opgemerkt te worden dat hun taak niet zo gevaarlijk zal blijken te zijn als dit voor de douane wel het geval is. Overigens zullen zij ondermeer de hulp krijgen van de Rijkswacht om de voertuigen te doen stilstaan.

Een lid zou inzage willen krijgen van een model van het in § 1 van artikel 46/2 bedoelde bescheid.

In de Memorie van Toelichting wordt bepaald dat de reglementering als eerste punt de verplichting zal opleggen om zowel het vervoer voor rekening van anderen als het vervoer voor eigen rekening aan te tekenen, *onder voorbehoud nochtans van de te voorzien uitzonderingen*. Wel-

appliedes à l'étranger en matière de contrôle des transports pour compte personnel et quels sont les résultats obtenus.

Dans sa réponse, M. le Ministre des Finances signale tout d'abord qu'aux Pays-Bas un contrôle sévère est exercé sur le transport pour compte propre. De même en France, où le droit de contrôle est très étendu.

Quant aux griefs formulés par le membre, M. le Ministre estime que ceux-ci sont en quelque sorte contradictoires. D'une part, le membre craint des complications et, d'autre part, il n'admet pas que le contrôle puisse se limiter au transport de certaines marchandises. Toutefois, la suppression de ces limitations éventuelles entraînerait encore plus de complications.

On ne peut d'ailleurs perdre de vue que le Ministre, lorsqu'il s'agit de décider si tel ou tel cas tombe sous l'application de la loi, est tenu d'appliquer le critère de « l'importance suffisante pour le contrôle de la taxe de transmission ». C'est d'ailleurs sur la base de ce critère qu'il a été décidé que sera d'abord appliqué le contrôle du transport aux produits textiles et aux articles de maroquinerie.

Inutile d'ajouter que le projet ne tend nullement à permettre le contrôle de marchandises éventuellement transportées par voiture en quantités minimales.

Enfin, il signale que les fédérations professionnelles consultées à ce sujet, bien que fort sceptiques quant au résultat final, n'ont pas formulé d'objections fondamentales contre la réglementation comme telle.

Un membre demande que l'on imagine, dans la mesure du possible, un système qui réduirait au minimum le travail administratif qu'entraînera cette réglementation pour les entreprises.

Le Ministre se déclare pleinement d'accord à ce sujet. Le nouvel article 46-2 dispose d'ailleurs en son § 4 que, dans des cas particuliers, dispense peut être accordée de dresser le document visé au § 1er. Dès lors, le texte est assez large pour permettre au Ministre de dispenser de formalités superflues les entreprises qui ont déjà adopté actuellement un système présentant des garanties suffisantes.

Un autre membre fait observer que dans l'Exposé des Motifs il est dit que l'article 44, alinéa premier, du Code des taxes assimilées au timbre ne bénéficie qu'aux transports par chemin de fer. Une réglementation s'impose toutefois pour les transports routiers.

Où en est, dès lors, le contrôle du paiement de la taxe de transmission due sur des marchandises transportées par air ou par la Société nationale des chemins de fer vicinaux belges?

Une seconde question concerne le personnel qui sera chargé du contrôle. Dispose-t-on de personnel suffisant? Et quelles mesures de sécurité l'administration compte-t-elle devoir prendre?

Le Ministre déclare que les organismes officiels de transport sont soumis à un système absolument efficace.

Quant au personnel, notons que sa mission se révélera moins dangereuse que ce n'est le cas pour les douaniers. Il pourra d'ailleurs compter sur l'assistance de la gendarmerie, notamment pour arrêter les véhicules.

Un membre voudrait recevoir communication d'un modèle du document prévu au § 1er de l'article 46-2.

Il est précisé dans l'Exposé des Motifs que la réglementation imposera, en premier lieu, l'obligation d'enregistrer tant les transports pour compte d'autrui que les transports pour compte propre, *sous réserve toutefois des dispenses à prévoir*. Quelles sont les intentions du Gou-

ke zijn terzake de inzichten van de regering? Met de controle van het vervoer van textiel- en lederwaren zal worden aangevangen. Maar waar zal men eindigen? Is er geen gevaar dat men gaat overdrijven? Welke zijn de uitzonderingen welke men op het oog heeft?

Volgens de heer Minister :

Staat het vast dat de controle tot zekere sectoren zal worden beperkt. Nu reeds zeggen welke waren of goederen zullen worden vrijgesteld zou er op neerkomen dat het systeem volledig te ontwrichten.

In elk geval zal de wet niet toepasselijk zijn ten aanzien van het vervoer dat van weinig of geen belang is voor de controle van de overdrachtstaxe. Ook zal niet zonder reden voor kleine hoeveelheden tot controle worden overgegaan. Verder ligt het ook niet in de bedoeling van de Regering over te gaan tot de benoeming van een personeel *ad hoc*.

Hetzelfde lid verklaart dat het antwoord hem niet bevredigt. Het komt er niet op aan de sectoren te kennen die zullen worden vrijgesteld. Van groter belang is te weten wat men zal doen om te verhinderen dat niet iedereen het slachtoffer zou worden van het wapen dat de administratie zonder beperking in de handen zal worden gegeven inzake het vervoer voor eigen rekening.

In verband met de tekst van artikel 1 maakt een lid de volgende opmerking :

1) In § 1 van artikel 46/2 leest men « door de Koning aangewezen koopwaren of andere roerende voorwerpen ». Wat bedoelt men door « andere roerende voorwerpen » welke geen koopwaren zijn?

2) Volgens de Minister zullen de ambtenaren van de overdrachtstaxe met de controle worden belast. Maar niets belet dat ingevolge artikel 1 andere ambtenaren door de Koning worden aangewezen.

De heer Minister stipt aan dat normaal gesproken alleen de Rijkswacht of de politie kon worden belast met doen stilstaan van motorvoertuigen. Wie gaat immers gevolg geven aan een burger die bevel tot stoppen geeft?

In verband met de door de minister verstrekte uitleg over de aard van de controle, merkt een ander lid nog op dat deze controle zeer algemeen is. Derhalve dringt hij er nogmaals op aan opdat de Commissie zich niet overhaast over het ontwerp zou uitspreken.

3espreking van de artikelen.

Eerste artikel.

1. — Amendement van de heer Meyers (zie stuk 198/2).

Dit amendement strekt ertoe duidelijk te bepalen dat « geen enkel vervoerdocument kan worden voorgeschreven bij gelegenheid van het vervoer van koopwaren of andere roerende voorwerpen die voor eigen gebruik bestemd zijn ».

De heer Minister van Financiën heeft in principe geen bezwaar tegen de draagwijdte van het amendement. Zoals reeds tijdens vorige vergadering werd gezegd, ligt het geenszins in de bedoeling van de regering controle uit te oefenen op voor eigen rekening vervoerde goederen, die voor eigen gebruik zullen dienen. Er is trouwens meer dan eens gezegd geweest dat het bestaande controleapparaat slechts bij wijze van steekproef zal worden ingezet.

Teneinde dit duidelijk te bepalen heeft de Administratie van haar kant een amendement voorbereid, waarvan de redactie, volgens de heer Minister, de voorkeur verdient op de door de heer Meyers voorgestelde tekst.

vernement à ce sujet? On commencera par le contrôle du transport de produits textiles et d'articles de maroquinerie. Mais où s'arrêtera-t-on? N'existe-t-il aucun danger d'exagération? Quelles sont les dispenses envisagées?

Réponse de M. le Ministre :

Il est évident que le contrôle se limitera à certains secteurs. Dire, dès à présent, quelles seront les denrées ou marchandises dispensées de ce contrôle aboutirait à désorganiser tout le système.

De toute façon, la loi ne s'appliquera pas aux transports qui ne présentent pas ou peu d'intérêt pour le contrôle de la taxe de transmission. En outre, on ne procédera pas, sans raison, au contrôle de petites quantités. Il n'entre également pas dans les intentions du Gouvernement de nommer du personnel « ad hoc ».

Le même membre ne se déclare pas satisfait de cette réponse. Il ne s'agit pas de connaître les secteurs qui seront dispensés. Plus important est de savoir quelles mesures seront prises pour empêcher que chaque citoyen ne devienne la victime de l'arme confiée sans restriction aucune, à l'administration en matière de contrôle des transports pour compte propre.

A propos du texte de l'article premier, un membre fait observer que :

1) Au § 1er de l'article 46/2 il est question « des marchandises ou autres objets mobiliers que le Roi désigne ». Que faut-il entendre par « autres objets mobiliers » autres que des marchandises?

2) Selon le Ministre, les agents chargés du contrôle de la taxe de transmission seront également chargés du contrôle. Mais rien n'empêche qu'en vertu de l'article 1er d'autres agents ne soient désignés par le Roi.

M. le Ministre signale que normalement seule la gendarmerie ou la police peut être chargée d'arrêter des véhicules. Qui, en effet, donnera suite à l'ordre de stopper d'un civil?

Un autre membre fait observer que suite aux explications fournies par le Ministre au sujet de la nature du contrôle, que ce contrôle est très général. En conséquence, il insiste une fois de plus pour que la Commission ne se prononce pas précipitamment sur ce projet.

Examen des articles.

Article premier.

1. — Amendement de M. Meyers (voir document 198/2).

Cet amendement tend à préciser « qu'aucun document de transport ne peut être exigé lors du transport de marchandises ou d'autres objets mobiliers destinés à un usage personnel. »

M. le Ministre des Finances n'est pas hostile à la portée de l'amendement. Ainsi qu'il a déjà été déclaré à la réunion précédente, il n'entre nullement dans les intentions du Gouvernement d'exercer un contrôle sur les marchandises transportées pour compte propre et destinées à un usage personnel. Il a d'ailleurs été dit plus d'une fois que le contrôle existant ne sera effectué qu'à titre de sondage.

Afin de le stipuler clairement, l'administration a préparé de son côté un amendement, dont la rédaction, selon M. le Ministre, est préférable au texte proposé par M. Meyers.

2. — *Amendement ter zitting neergelegd door de Regering.*

Paragraaf 3 van dit artikel vervangen door wat volgt :

« § 3. — Het vervoer gedaan door middel van personenwagens hoeft niet vergezeld te gaan van een in het § 1 bedoeld document wanneer de vervoerde goederen reeds gebruikt zijn of klaarblijkelijk niet voor handels- of beroepsdoeleinden bestemd zijn.

De Koning kan bepalen dat § 1 geen toepassing zal vinden ten aanzien van het vervoer dat van geen voldoende belang is voor de controle van de overdrachtstaxe. »

Dit amendement heeft dus eveneens tot doel te verduidelijken dat geen vervoerdocument moet opgesteld worden ten aanzien van het vervoer gedaan voor eigen rekening van voor eigen gebruik bestemde goederen.

Een lid leidt uit het voorgesteld amendement af dat de kleine ambachtslui die in hun personenwagens goederen vervoeren die voor beroepsdoeleinden bestemd zijn, bij eventuele controle een vervoerdocument zullen moeten kunnen voorleggen.

De heer Minister wenst nogmaals te onderstrepen dat een doelmatige bestrijding van het fiscaal bedrog inzake overdrachtstaxe slechts mogelijk wordt, zo men de controle op het vervoer over de weg mogelijk maakt.

Een beter middel vindt hij niet. Nochtans wil hij alle nuttige suggesties welke het systeem doeltreffender maken aanwenden.

Een ander lid zal het ontwerp niet goedkeuren.

Het ontwerp geeft de administratie een wapen in de hand, waarvan zij te pas of te onpas gebruik zal kunnen maken. Een tweede reden om zijn negatieve stemming te verklaren, vindt hij in het feit dat het ontwerp een buitensporige bevoegdheid verleent aan de Minister.

Een ander lid zal het ontwerp goedkeuren. Terloops wijst hij erop dat in Henegouwen slechts 50 % van het vee geslacht wordt in de openbare slachthuizen. De helft van het in deze provincie geslacht vee, wordt aldus zonder betaling van de factuurtaxe verkocht.

De door het ontwerp voorgestelde reglementering zal aan deze oneerlijke praktijken een einde kunnen maken.

Een lid vestigt de aandacht op het laatste lid van § 1 van artikel 46/2 volgens hetwelk :

« De Koning bepaalt de modaliteiten van het houden, het uitreiken en het bewaren van dit bescheid, alsmede van het overleggen ervan aan de ambtenaren die met de controle op de overdrachtstaxe zijn belast. »

De Minister heeft tijdens de laatste vergadering verklaard dat de controle, al zij het dan ook slechts onrechtstreekse, de bestrijding van de fraude op het vlak der rechtstreekse belastingen zal mogelijk maken. Meent de Minister derhalve niet dat het nuttig zou zijn dat eveneens de ambtenaren van de Directe Belastingen « nominatim » in het ontwerp zouden worden vermeld, als zijnde bevoegd om tot controle over te gaan.

De heer Minister verklaart dat, zo men de fraude inzake Rechtstreekse Belastingen wil bestrijden, de controle niet noodzakelijk door de ambtenaren van de directe Belastingen moet geschieden. De diensten van de overdrachtstaxe zullen, wat trouwens thans reeds gebeurt voor het vervoer van derden, de resultaten van de controle overmaken aan de Diensten der Directe Belastingen.

Ter illustratie van het door de Minister aangesneden probleem van de oneerlijke concurrentie, citeert een lid het geval van twee groothandelaars in vlees. Beiden kopen het

2. — *Amendement du Gouvernement présenté au cours de réunion.*

Remplacer le paragraphe 3 de cet article par ce qui suit :

« § 3. — Les transports effectués au moyen de véhicules de tourisme ne doivent pas être accompagnés du document visé au § 1er lorsque les objets transportés sont usagés ou qu'ils ne sont manifestement pas destinés à des fins commerciales ou professionnelles.

Le Roi peut exclure de l'application du § 1er les transports qui ne présentent pas une importance suffisante pour le contrôle de la taxe de transmission. »

Cet amendement tend donc également à préciser qu'aucun document de transport ne doit être établi lorsqu'il s'agit d'un transport pour compte propre de marchandises destinées à un usage personnel.

Un membre déduit de l'amendement présenté que les petits artisans, qui transportent dans leur voiture des marchandises destinées à un usage professionnel, devront, lors d'un contrôle éventuel, pouvoir produire un document de transport.

M. le Ministre désire souligner, une fois de plus, que la fraude fiscale en matière de taxe de transmission ne peut être combattue efficacement qu'à condition d'instaurer le contrôle des transports routiers.

Il ne trouve pas de meilleur moyen. Il est cependant disposé à accepter toute suggestion utile, de nature à rendre le système plus efficace.

Un autre membre ne votera pas le projet.

Le projet fournit une arme à l'administration, dont celle-ci pourra faire usage sans discernement. Un deuxième motif pour expliquer son vote négatif est le fait que le projet accorde au Ministre une compétence excessive.

Un autre membre votera le projet. Il signale en passant que, dans le Hainaut, seulement 50 % du bétail est abattu dans les abattoirs publics. La moitié du bétail, abattu dans cette province, est ainsi vendue sans paiement de la taxe de facture.

La réglementation, proposée par le projet, sera de nature à mettre fin à ces pratiques malhonnêtes.

Un membre déclare ce qui suit au sujet du dernier alinéa du § 1 de l'article 46/2 :

« Le Roi règle les modalités de la tenue, de la délivrance et de la conservation de ce document, ainsi que de sa communication aux agents chargés du contrôle de la taxe de transmission. »

Le Ministre a déclaré à la dernière réunion que le contrôle permettra, ne fût-ce qu'indirectement, de combattre la fraude en matière de contributions directes. Le Ministre n'estime-t-il pas, dès lors, qu'il serait utile que les fonctionnaires des contributions directes soient également désignés nommément dans le projet comme étant autorisés à effectuer le contrôle ?

Le Ministre déclare que, si l'on veut combattre la fraude en matière de contributions directes, le contrôle ne doit pas nécessairement être effectué par les fonctionnaires des Contributions directes. Les services des taxes de transmission transmettront les résultats du contrôle aux Services des Contributions directes, comme c'est déjà le cas pour le transport de tiers.

À propos du problème de la concurrence déloyale soulevé par le Ministre, un membre cite le cas de deux négociants en viandes. Tous deux achètent le bétail chez des agricul-

vee op bij landbouwers. De ene slacht op zijn naam, de andere geeft aan het slachthuis de naam van de beenhouwer aan.

Waar de eerste belast wordt op grond van de stukken die door de slachthuizen worden overgemaakt, zal de tweede helemaal niet belast worden. Fiscaal gezien, is hij immers niet gekend.

Dergelijke wantoestanden maken een controle dan ook noodzakelijk.

Stemming over de amendementen op artikel 1.

Het amendement van de heer Meyers wordt ingetrokken.

Het *Amendement van de Regering* wordt aangenomen met 11 stemmen en 1 onthouding.

Artikelen 1, 2 en 3.

Deze artikelen worden aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

* * *

Het gehele ontwerp werd aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

Het verslag wordt met algemene stemmen aangenomen.

De Verslaggever,

P. EECKMAN.

De Voorzitter,

J. MARTEL.

AMENDEMENT

AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Eerste artikel.

§ 3 van dit artikel wordt vervangen door wat volgt :

« § 3. — Het vervoer gedaan door middel van personenwagens hoeft niet vergezeld te gaan van een in het § 1 bedoeld document wanneer de vervoerde goederen reeds gebruikt zijn of klaarblijkelijk niet voor handels- of beroepsdoeleinden bestemd zijn.

» De Koning zal bepalen dat § 1 geen toepassing zal vinden ten aanzien van het vervoer dat van geen voldoende belang is voor de controle van de overdrachtstaxe. »

teurs. L'un abat le bétail en son nom, l'autre déclare le nom du boucher à l'abattoir.

Alors que le premier est taxé sur la base des documents transmis par les abattoirs, le second ne sera pas taxé du tout. Du point de vue fiscal, en effet, il n'est pas connu.

Aussi, de telles anomalies rendent-elles le contrôle nécessaire.

Votes sur les amendements à l'article premier.

L'amendement de M. Meyers est retiré.

L'*amendement du Gouvernement* est adopté par 11 voix et 1 abstention.

Articles 1, 2 et 3.

Ces articles sont adoptés par 11 voix contre 1.

* * *

L'ensemble du projet a été adopté par 11 voix contre 1.

Le rapport est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

P. EECKMAN.

Le Président,

J. MARTEL.

AMENDEMENT

ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Article premier.

Le § 3 de cet article est remplacé par ce qui suit :

§ 3. — Les transports effectués au moyen de véhicules de tourisme ne doivent pas être accompagnés du document visé au § 1er lorsque les objets transportés sont usagés ou qu'ils ne sont manifestement pas destinés à des fins commerciales ou professionnelles.

» Le Roi peut exclure de l'application du § 1er les transports qui ne présentent pas une importance suffisante pour le contrôle de la taxe de transmission. »